

[Kofod-Svendsen]

fremmest ved, at vi får skabt flere arbejdspladser i den private sektor, men så sandelig også ved både afbureaukratisering og rationalisering af den offentlige sektor.

Her skal vi igen se på strukturløsninger. Jeg vil pege på et par eksempler.

Først forældres pasning af børn, om forældrene skal gøre det eller man skal satse på institutionsløsninger.

Sammenligner vi med andre EF-lande, så har Danmark i ekstrem grad satset på dyre institutionsløsninger, og det har været med til at puste den offentlige sektor op, været med til, at skatterne stiger. Her vil vi opfordre regeringen til virkelig radikalt at tænke i privatiseringsbaner og give den enkelte familie mulighed for selv at varetage pasning af sine egne børn.

Vi vil stærkt sige til regeringen nu, når man fører forhandlinger med Socialdemokratiet: Sats da på den linie frem for ensidigt at satse på institutionslinjen! Dét synes vi regeringen er alt for svag i denne finanslov.

Et andet eksempel er ældreområdet. I andre lande er der en anden tradition: Private organisationer, herunder kirkelige organisationer, er aktivt med på ældreområdet. Jeg citerer fra vismandsrapporten fra maj i år, hvor der henvises bl.a. til Vesttyskland, hvor man inddrager private organisationer, mens vi i Danmark har set en anden udvikling, en kommunalisering, en amtskommunalisering, så den offentlige sektor totalt er vokset, mens private er blevet kørt ud på et sidespor.

Lad os da sætte de private organisationer stærkere i centrum. Jeg synes, jeg savner nogle incitamenters til det i finansloven.

Og det tredje eksempel, jeg vil nævne med hensyn til offentlige besparelser, er skoleområdet.

Det er tankevækkende, at der er kommuner – som regel i Jylland, det kan også være på Sjælland – hvor det koster 20.000–22.000 kr. om året at have en elev i folkeskolen. Men så er der nogle kommuner, hvor det sandelig koster både 40.000 kr. og 45.000 kr., altså mere end det dobbelte. Og man kan jo spørge, om de elever, der går i skoler, hvor det koster det dobbelte, også får en dobbelt så god undervisning. Det kunne være interessant at få en kommentar fra undervisningsministeren til det.

Sammenligner vi Danmark med andre lande, f.eks. Vesttyskland eller Holland, ser vi, at de

billigste kommuner i Danmark ligger nogenlunde på niveau med Vesttyskland og Holland, mens de dyreste er dobbelt så dyre. Det må være en opgave ikke mindst for undervisningsministeren – her vil vi meget gerne medvirke og støtte – at vi får et niveau i Danmark, som totalt set er mere på linje med EF's, men ikke sådan, at vi skal skære ned på alle kommuner, for de, der har været sparsommelige, skal selvfølgelig ikke straffes. Den form, grønthøstermetoden, vil vi stærkt vende os imod.

Man skal virkelig se på de kommuner, som ikke har magtet at styre f.eks. lærerforbruget, og finde incitamenters til strukturændringer. Det er sådanne besparelser, vi vil medvirke til, men ikke at spare ½ mio. kr. på en privat organisation. Det vil vi afvise.

Vi siger ja til at gå ind i drøftelser om at slanke den offentlige sektor, men vel at mærke drøftelser, som satser på at styrke familien, styrke de private organisationer. Det er der perspektiv i. Det er muligt, at man ikke det første halve år får de store besparelser, men langsigtet er der tale om en drejning af samfundsudviklingen, som vi tror der er afgørende behov for.

Det er det, vi meget gerne vil støtte under de forhandlinger, vi fører med regeringen. Hvem regeringen ellers kommer til at føre forhandlinger med uden os, skal vi ikke blande os i, men vi er parate til at medvirke til løsninger efter de grundholdninger, jeg har skitseret her:

Familien i centrum, en rigtigere balance mellem den private og den offentlige sektor. Først og fremmest en sådan styrkelse af konkurrenceevnen, at iværksættere og andre virkelig får skabt flere arbejdspladser, så vi kan øge produktionen, øge eksporten, kombineret med fremme af den private opsparing, så at vi hindrer, at privatforbruget stiger, men vi derimod får den private opsparing til at vokse.

Det er efter de retningslinjer, vi gerne vil fortsætte forhandlingerne og gerne vil medvirke til, at vi får en sparsommelig, men også forsvarlig finanslov, men tillige en finanslov, hvor man er parat til virkelig at give incitamenters – også økonomisk – til efter vores mening sunde, nødvendige og rigtige private organisationer. Så ja til besparelser, men så sandelig også til, at der er enkelte steder, hvor besparelser er forkerte.

Et område, jeg til allersidst vil nævne at vi er parate til at se kritisk på med hensyn til besparelser, er hele kulturområdet. Her synes vi, at